

3. Miejska rada narodowa sprawuje nadzór nad dzielnicowymi radami narodowymi w zakresie określonym w przepisach art. 143 ust. 2 i art. 146 ustawy o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego, jeżeli nadzór ten zostanie jej przekazany w całości lub części przez wojewódzką radę narodową, stosownie do art. 34 tej ustawy.

§ 4. Wojewódzkie rady narodowe, przekazując stosownie do art. 34 ustawy o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego sprawy należące do ich właściwości, określone w szczególności w art. 32 ust. 2 tej ustawy, miejskim radom narodowym w miastach będących jednostkami podziału terytorialnego stopnia podstawowego, liczących powyżej 300 tys. mieszkańców i podzielonych na dzielnice, kierują się kryteriami wymienionymi w § 3 ust. 1.

§ 5. Wojewódzkie rady narodowe powinny przy rozgraniczaniu zadań pomiędzy miejskie a dzielnicowe rady narodowe oraz przekazywaniu niektórych spraw należących do ich właściwości miejskim i dzielnicowym radom narodowym uwzględniać wielkość i charakter miast

i dzielnic, a także inne warunki niezbędne do realizacji rozgraniczonych zadań i przekazanych tym radom narodowym spraw.

§ 6. 1. Projekty uchwał wojewódzkich rad narodowych w sprawach rozgraniczenia zadań między miejskimi a dzielnicowymi radami narodowymi powinny być zaopiniowane przez prezydium tych rad narodowych.

2. Projekty uchwał wojewódzkich rad narodowych, dotyczące przekazania niektórych spraw należących do właściwości tych rad miejskim i dzielnicowym radom narodowym, powinny być przedstawione tym radom narodowym w celu wyrażenia zgody na przejęcie spraw, chyba że przekazanie spraw ma nastąpić na ich wniosek.

§ 7. Uchwały wojewódzkich rad narodowych w sprawach, o których mowa w niniejszej uchwale, przewodniczący wojewódzkich rad narodowych przesyłają do zatwierdzenia Radzie Państwa w terminie 7 dni od ich podjęcia.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 17 czerwca 1984 r.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

82

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 19 kwietnia 1984 r.

w sprawie zasad przyznawania diet, urlopowania i wynagradzania przewodniczących rad narodowych na czas pełnienia funkcji w radach narodowych.

Na podstawie art. 111 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286 oraz z 1984 r. Nr 21, poz. 100) Rada Państwa uchwala, co następuje:

Zasady przyznawania diet przewodniczącym rad narodowych.

§ 1. 1. Funkcja przewodniczącego rady narodowej pełniona jest społecznie.

2. Przewodniczącym rad narodowych przyznaje się miesięczne diety w związku z ponoszeniem przez nich kosztów przy pełnieniu funkcji.

3. Przewodniczący Rady Państwa ustala corocznie wysokość diet.

4. Przewodniczącemu rady narodowej, który piastuje równocześnie mandat posła na Sejm PRL, przysługuje połowa diety, o której mowa w ust. 2.

§ 2. W razie niemożności pełnienia funkcji przez przewodniczącego rady narodowej w okresie dłuższym niż miesiąc, dieta, o której mowa w § 1 ust. 2, przysługuje pełniącemu tę funkcję zastępcy przewodniczącego rady narodowej.

Zasady urlopowania przewodniczących rad narodowych i ich wynagradzania.

§ 3. Rada narodowa może w wyjątkowym przypadku podjąć uchwałę o potrzebie urlopowania na czas pełnienia funkcji przewodniczącego tej rady przez zakład pracy, w

którym jest on zatrudniony, jeżeli wykonywanie obowiązków wynikających z pełnienia tej funkcji nie da się pogodzić z pracą w zakładzie.

§ 4. 1. Uchwałę, o której mowa w § 3, rada narodowa podejmuje na wniosek swego prezydium.

2. Wniosek prezydium wymaga uzgodnienia z prezydium rady narodowej wyższego stopnia, a w odniesieniu do przewodniczącego wojewódzkiej rady narodowej — z Przewodniczącym Rady Państwa.

§ 5. 1. Zakład pracy jest obowiązany udzielić przewodniczącemu rady narodowej urlopu bezpłatnego na czas pełnienia funkcji w radzie narodowej.

2. Zakład pracy udziela tego urlopu na podstawie pisemnego wystąpienia prezydium właściwej rady narodowej.

3. Wystąpienie o udzielenie przewodniczącemu rady narodowej urlopu bezpłatnego powinno być zgłoszone nie później niż na miesiąc przed terminem rozpoczęcia tego urlopu.

§ 6. 1. W okresie urlopowania przewodniczącemu rady narodowej przysługuje wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu przyznanemu dla odpowiedniego terenowego organu administracji państwowej o właściwości ogólnej, wypłacane według zasad ustalonych w przepisach dotyczących tego wynagrodzenia.

2. Przewodniczącemu rady narodowej przysługują ponadto inne świadczenia i uprawnienia pracownicze należne pracownikom urzędów państwowych i członkom ich rodzin.

3. Jeżeli łączne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, jest niższe od pobieranego w dotychczasowym zakładzie pracy, przewodniczącemu rady narodowej przysługuje dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy tych wynagrodzeń, nie dłużej jednak niż przez okres 1 roku.

4. Świadczenia i uprawnienia, o których mowa w ust. 1—3, realizuje odpowiedni organ wykonawczy i zarządzający rady narodowej.

§ 7. W okresie urlopu bezpłatnego przewodniczący rady narodowej zachowuje przysługujące mu w zakładzie pracy prawo do zajmowanego mieszkania funkcyjnego, umundurowania, ulgi taryfowej przy przejazdach środkami lokomocji publicznej oraz innych świadczeń określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 września 1974 r. w sprawie zasad udzielania bezpłatnych urlopów pracownikom powołanym do pełnienia z wyboru funkcji w organizacjach społecznych (Dz. U. Nr 37, poz. 218).

§ 8. 1. W okresie urlopu bezpłatnego stosunek pracy z przewodniczącym rady narodowej nie może być rozwiązany przez zakład pracy, chyba że zachodzi podstawa do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika albo zakład pracy ulega całkowitej likwidacji.

2. Okres urlopu bezpłatnego zalicza się do okresu pracy w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w danym zakładzie pracy.

§ 9. 1. Rada narodowa może podjąć uchwałę o ustanieniu potrzeby urlopowania przewodniczącego rady narodowej w każdym czasie z własnej inicjatywy lub na wniosek swego prezydium, jeżeli powstaną okoliczności uzasadniające podjęcie takiej uchwały, bądź też na wniosek przewodniczącego rady narodowej.

2. Projekt uchwały podejmowanej z inicjatywy rady narodowej lub wniosek prezydium wymaga uzgodnienia w trybie określonym w § 4 ust. 2.

3. Prezydium rady narodowej zawiadamia niezwłocznie właściwy zakład pracy o ustanieniu potrzeby urlopowania przewodniczącego rady narodowej.

§ 10. 1. Podstawa do urlopowania przewodniczącego rady narodowej ustaje w razie:

- 1) zmiany na stanowisku przewodniczącego rady narodowej w toku kadencji,
- 2) wyboru nowego przewodniczącego rady przez nowo wybraną radę narodową,
- 3) rozwiązania rady narodowej lub prezydium rady przez Radę Państwa,
- 4) zniesienia jednostki podziału terytorialnego, w której działa rada narodowa.

2. O ustanieniu podstawy do urlopowania przewodniczącego rady narodowej zawiadamia się niezwłocznie właściwy zakład pracy. Zawiadomienia dokonuje:

- 1) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 — prezydium właściwej rady narodowej,
- 2) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4:
 - a) prezydium wojewódzkiej rady narodowej — w odniesieniu do przewodniczących rad narodowych stopnia podstawowego,
 - b) Przewodniczący Rady Państwa — w odniesieniu do przewodniczących wojewódzkich rad narodowych.

§ 11. 1. Przewodniczący rady narodowej ma prawo, po ustanieniu potrzeby lub podstawy urlopowania, powrotu do zakładu pracy, który udzielił mu urlopu bezpłatnego, na poprzednio zajmowane stanowisko lub stanowisko równorzędne pod względem wynagrodzenia, jeżeli zgłosi swój powrót w ciągu 14 dni od zaprzestania pełnienia funkcji przewodniczącego rady narodowej lub podjęcia przez radę narodową uchwały o ustanieniu potrzeby dalszego urlopowania.

2. W razie powrotu do dotychczasowego zakładu pracy przewodniczący rady narodowej otrzymuje wynagrodzenie, o którym mowa w § 6, do końca terminu urlopu bezpłatnego, nie dłużej niż przez okres, o którym mowa w ust. 1.

§ 12. 1. W razie niemożności powrotu przewodniczącego rady narodowej do dotychczasowego zakładu pracy z powodu likwidacji tego zakładu, organ wykonawczy i zarządzający rady narodowej w porozumieniu z prezydium tej rady jest obowiązany zapewnić przewodniczącemu rady pracę, zgodną z jego kwalifikacjami, w okresie wymaganym do zachowania ciągłości pracy, na warunkach co najmniej równorzędnych z warunkami w poprzednim miejscu pracy.

2. Do czasu zapewnienia pracy, przewodniczący rady narodowej otrzymuje wynagrodzenie, o którym mowa w § 6, nie dłużej niż przez okres trzech miesięcy, licząc od pierwszego dnia następnego miesiąca po ustanieniu potrzeby lub podstawy urlopowania.

3. W razie zlikwidowania zakładu pracy, który udzielił przewodniczącemu urlopu bezpłatnego, w czasie trwania tego urlopu, okres urlopowania do pełnienia funkcji przewodniczącego traktuje się równorzędnie z okresem zatrudnienia.

§ 13. 1. Przewodniczący rady narodowej w okresie urlopowania nie może wykonywać stałych dodatkowych zajęć zarobkowych, z wyjątkiem pracy:

- 1) nauczyciela akademickiego w szkole wyższej,
- 2) pracownika naukowego w instytucie naukowym lub naukowo-badawczym,
- 3) dydaktycznej w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych.

2. Łączny wymiar czasu dodatkowych zajęć zarobkowych, wymienionych w ust. 1, nie może przekraczać 8 godzin tygodniowo.

§ 14. Przewodniczącym rad narodowych nie przysługują w okresie urlopowania miesięczne diety, o których mowa w § 1.

Inne świadczenia dla przewodniczących rad narodowych.

§ 15. Przewodniczącym rad narodowych mogą w miarę potrzeby korzystać z samochodów osobowych, będących w dyspozycji terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej.

§ 16. 1. W razie niekorzystania z uprawnienia określonego w § 15, przysługuje miesięczny ryczałt pieniężny za korzystanie z własnego samochodu osobowego:

- 1) przewodniczącym wojewódzkich rad narodowych — w wysokości 4.500 zł,
- 2) przewodniczącym gminnych rad narodowych oraz rad narodowych wspólnych dla miast i gmin — w wysokości 3.000 zł.

2. W razie używania innego pojazdu samochodowego aniżeli samochód osobowy, tj. motocykla lub motoroweru, przysługuje miesięczny ryczałt pieniężny w wysokości 30% kwoty określonej w ust. 1.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, prezydium właściwej rady narodowej może zwiększyć kwotę miesięcznego ryczałtu pieniężnego, nie więcej jednak niż o 25%.

4. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może przyznać miesięczny ryczałt pieniężny, o którym mowa w ust. 1, przewodniczącym miejskich (dzielnicowych) rad narodowych, na wniosek właściwego prezydium miejskiej (dzielnicowej) rady narodowej, w wysokości jak dla przewodniczących gminnych rad narodowych. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

5. Miesięczny ryczałt pieniężny wypłaca się z dołu, wyłącznie na podstawie pisemnego oświadczenia przewodniczącego rady narodowej o używaniu własnego pojazdu samochodowego do celów służbowych w danym miesiącu.

§ 17. 1. Przewodniczącym rad narodowych wypłaca się ryczałt za rozmowy z domowego aparatu telefonicznego:

- 1) przewodniczącym wojewódzkich rad narodowych — w wysokości trzykrotnej miesięcznej opłaty abonamentowej,
- 2) przewodniczącym rad narodowych stopnia podstawowego — w wysokości miesięcznej opłaty abonamentowej.

2. Przewodniczącym wojewódzkich rad narodowych przysługuje ponadto uprawnienie do nieodpłatnego zainstalowania w mieszkaniu aparatu telefonicznego.

Przepisy końcowe.

§ 18. Wydatki wynikające z przepisów niniejszej uchwały są wydatkami budżetów rad narodowych.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1984 r.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

83

UCHWAŁA Nr 45 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1984 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie sprzedaży samochodów osobowych dla ludności oraz rozwoju zaplecza motoryzacji.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 5 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1981 r. w sprawie sprzedaży samochodów osobowych dla ludności oraz rozwoju zaplecza motoryzacji (Monitor Polski z 1981 r. Nr 7, poz. 59, Nr 29, poz. 269 i Nr 31, poz. 281 oraz z 1982 r. Nr 25, poz. 232) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) specjalistycznych, konstrukcyjnie dostosowanych do eksploatacji dla inwalidów, dla lekarzy wiejskich i rejonowych pracujących w trudnych warunkach terenowych, służby rolno-weterynaryjnej, górników i innych grup zawodowych pracujących w trudnych warunkach oraz dla taksówkarzy”;

b) dodaje się nowy pkt 2 w brzmieniu:

„2) na potrzeby premiowania z tytułu bonów oszczędnościowych, gier liczbowych, loterii i konkursów”;

c) dotychczasowe pkt 2—5 oznacza się jako pkt 3—6,

d) w pkt 5 skreśla się wyrazy: „premiowania z tytułu gier liczbowych, loterii i konkursów”;

e) w pkt 6 wyrazy „1%” zastępuje się wyrazami „3%”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rozdziału ustalonych ilości samochodów, o których mowa w ust. 2 pkt 1—3 i 6, dokonują:

1) Minister Administracji i Gospodarki Przestrzennej — dla pracowników resortu administracji i gospodarki przestrzennej, a także dla pracowników terenowych organów administracji państwowej oraz taksówkarzy,

2) Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — dla pracowników resortu

budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych oraz dla pracowników jednostek organizacyjnych wytwórstwa materiałów budowlanych, a także dla organizacji samorządowych budownictwa,

3) Minister Finansów — dla pracowników resortu finansów, a także na potrzeby gier liczbowych, loterii i konkursów,

4) Minister Górnictwa i Energetyki — dla górników pracujących w dni ustawowo wolne od pracy oraz dla pozostałych pracowników resortu, a także innych organizacji górnictwa i energetyki,

5) Minister Handlu Wewnętrznego i Usług — dla pracowników jednostek organizacyjnych resortu handlu wewnętrznego i usług oraz dla drobnej wytwórczości i rzemiosła, a także dla pracowników organizacji samorządowych, których działalność dotyczy handlu wewnętrznego i usług,

6) Minister Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego — dla górników pracujących w dni ustawowo wolne od pracy oraz dla pozostałych pracowników resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego,

7) Minister Kultury i Sztuki — dla artystów, pracowników poligrafii oraz innych jednostek organizacyjnych resortu kultury i sztuki, a także pracowników innych jednostek, których działalność dotyczy kultury i sztuki,

8) Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego — dla pracowników resortu leśnictwa i przemysłu drzewnego,

9) Minister Łączności — dla doręczycieli wiejskich i pracowników zatrudnionych przy opróżnianiu skrzynek pocztowych i automa-